
II. Коледни пѣсни и обичаи въ с. Дозанъ-хисаръ, Дедеагачка кааза.

Записалъ Ст. Н. Шашковъ.

Отъ една седмица напрѣдъ се съгласятъ 10—15 момци да коледуватъ и въ нѣкой къща по редъ се събиратъ да изучатъ прѣдварително коледнитѣ пѣсни. Избранитѣ момци се казватъ *куле^адѣше^а* и другиго вече не приематъ въ групата. Ако ли случайно или нарочно неизбранъ момъкъ влѣзе въ къщата, дѣто групата учи пѣснитѣ, поставятъ го на вратата да чува да не идватъ други. Такъвъ попадналъ чувачъ се казва *туражѣ^а*.

Срѣщу Коледа прѣзъ ношъта коледашитѣ се раздѣлятъ на двѣ чети и на всѣка си опрѣдѣлятъ къщитѣ въ селото, въ които ще пѣятъ. Слѣдъ това всѣка чета отива при черковнитѣ врата и изпѣва пѣсенъта:

Стѣни нѣне^а, гуспудине^а,
Ютури ни, ютпе^ани ни¹⁾,
Нѣе^а нѣ сме^а грѣзни²⁾ ѳра,
Нѣе^а си сме^а куле^адѣше^а,

Куле^адаше^а, ври^т иудаше^а.
Ку ни уториш, зраф да б^аде^ш,
Ку ни уториш, пак сас зраве^а.

Слѣдъ това започватъ по редъ изъ къщитѣ, спиратъ се отвънъ при пятнитѣ врата и изпѣватъ сжщата пѣсень. Домакинитѣ отварятъ вратата, и коледашитѣ влизатъ въ къщи. Ако въ сѣмейството има неженена мома, коледашитѣ изпѣватъ тая пѣсень:

Иубраслу е^а е^адно д^арву,
Е^адно д^арву іабал^аче^аву
На момини равни доре^а,
Иубрудйлу три іаб^ал^аки.
Дѣ замина малку уфчѣрче^а.
Та замана^а) крива гега,
Та іудари малка мума,
Малка мума аф тѣ^анку кр^асле^а.
Та мума е^а уд^авикнала
Неините^а дѣве^аг^а брата,
Дѣве^аг^а брата братучѣ^ада:

— Шу стуйте^а, шу гледате^а,
Зажелите^а4) пукрай море^а,
Пукрай море^а равну плде^а,
Та вѣтите^а малку уфчѣрче^а,
Сам гу мене^а дѣве^адете^а,
Не^а карану, не^а б^ахтану,
Сама мума ше^а гу б^ахте^а
С' пейнуту б^аду лице^а,
Б^аду лице^а, тѣ^анку кр^асле^а.

Ако пѣкъ въ къщата има момкъ — ергень, пѣятъ тая пѣсень.

Стани, стани, брайну ле^а,
Стаду ти са расшѣталу
Нис трал^ачки, бузал^ачки^б)
Не бруѣну, не дувѣну.
— Нека въ^арви сиву стаду,
Упреш въ^арви све^ати Г'орги,
Саб^а носи аф р^аката,
Та рассе^аче, іаврум вр^аше^а,
Та сградиха чал^амар^ае^а6),
Издувиха сиву стаду,

Назраи са сирене^ату,
Раздадуа пу кумши^а,
Пу кумши^а, пу сирм^аси.

Слѣдъ като излѣзатъ отъ една къща, додѣ стигнатъ другата, по пътятъ пѣятъ слѣдната пѣсенъ:

Мил'ке^а, Мил'ке^а, г'узѣл' Мил'ке^а,

Причула са г'узѣл' Мил'ке^а

Ме^ажду дѣве^ат' кадалъка,

Кадалъка, капалъка.

Дѣ е^а зачу іан прамат^ар,

Іан прамат^ар, баш бе^азе^арг'ан,

Тѣи си майци іудрумне^а:

— Мале^а, мале^а, стару мале^а,

Кѣк ли, шѣ ли да стѣрме^а,

Г'узѣл' Мил'ке^а да зѣмиме^а.

— И туй ли ѡще^а да та уче^а:

Іѣкѣ ми дѣве^ат' ге^амин,

Сичку тенко куприн^ану,

Та ми пѣде^а аф гѣрна маала,

Та ми свѣкай малки мѣми,

Малки мѣми и не^ав'асти,

Там ше^а пѣде^а г'узѣл' Мил'ке^а.

Отъ всѣка къща на коледашитѣ даряватъ орѣхи, бадеми, пари, сланина и особено за тѣхъ печени краваи. Хлѣбътъ и сиренето даватъ на гайдажията като прѣдварителна плата да свири на групата коледаши до Великденскитѣ зигѣвѣзни, когато и дѣто го повикатъ. Останалитѣ събрани работи продаватъ, купуватъ си бравъ за ядене и на втория день на Коледа се събиратъ на другарска трапеза и се веселятъ.

Освѣнъ коледашитѣ и малкитѣ дѣца на Коледа отиватъ по къщитѣ и казватъ „у куле^адѣ^ай, у куле^адѣ^ай“, и къщнитѣ ги даряватъ съ овощия и краваи.

Записани отъ К. Георгиевъ Калояновъ, 1907 год.

**Рѣчникъ съ обяснителни бѣлѣжки на нѣкои думи
и форми въ народнитѣ умотворения.**

1) **Ютпе^ани**, гл. отъ глаголтѣтъ пѣна, запѣна. *Ютпе^ани*, отключи, махни запеналката на вратата, отвори ги.

2) **Грѣзни (х)бра**, прил. лоши хора, хора съ зли намѣрения. *Грѣзну вр^аме^а*, значи лошо врѣме.

3) **Замана**, гл. замахна. Придихателниятъ звукъ *х* изобщо въ Дованъ-хисарския говоръ липсва.

4) **Зажелите^а**, гл. трѣгнете, обиходете извѣстно мѣсто. Тоя глаголъ крие и друго понятие едноврѣменно и въ пѣсенята показва да обиколятъ посоченото мѣсто единъ видъ съ тага, съ уиние.

5) **Тралѣчки, бузалѣчки**, сщ. умалително. Казватъ на малки росни полянки, покрити съ сочна млада трѣва.

6) **Чалъ^амар—е^а** сщ. турска дума, *чалъмар* мѣсто, сгодно мѣсто. Означава кошара, ограда, дѣто се доятъ и носуватъ овцетѣ.

